

Τρεμούσῃ τῇ φωνῇ πρὸς τὸν λέροντα ἔφη.
 » Εἰ μὲν, λέων, ἐλήλυθας παρὰ Θεοῦ πρός με,
 » Ποίει ὁ προστετάχθη σοι, λέων φρικαλέες·
 » Εἰ δὲ σὺ μόνος ἥλθες οὗτος, ως ἔβουλήθης,
 » Τάχιστα ἀπόφευγε ἀπὸ τὸ "Ἄγιον" Όρος.
 » Χριστὸς γάρ σε διώκει, οὐ μύστης ἐγὼ πέλω «.
 Τὸ θηρίον οὖν ως ἥκουσεν, ὑπήκουσεν εὐθέως,
 Καὶ ταπεινῷ τῷ βλέμματι δρομαῖον ὑπεχώρει,
 Βλάψες μηδὲν μηδέποτε, ὑποταχθὲν ως ἰοῦλον.

Συγγράμματα.

- Ἐρμηνεία πρὸς τοὺς ἴερεῖς καὶ διακόνους.
- Ἐύχη εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
- (Ἀμφότερα ἐξεδόθησαν τῷ 1683, καὶ οὐχὶ ως Μελέτιος 1693, ὑπὸ Δοστού
Θέου ἐν Ἰστιώ μετὰ Συμεὼν Θεοσαλονίκης καὶ ἄλλων. Μετάφρασις δὲ πάντων
ὑπὸ ἀνωνύμου εἰς ἀπλοελληνικὴν ἐξεδόθη ἐν Βενετίᾳ παρὰ Πάνω Θεοδοσίῳ
1820, εἰς 4^{ου}. σελ. 567).
- Λόγοι Ἐκκλησιαστικοί.
- Πατριαρχικὴ Ἰστορία.
- Ἐπιστολαί (¹).

Εὔρηται συνοδικὴ πρᾶξις Καλλινίκου κατὰ Μελετίου Ἀχριδῶν, αὐτοφημι-
ζομένου πατριάρχου, δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ περὶ Ὀφφικίων συντάγματι τοῦ πα-
τριάρχου Χρυσάνθου· καὶ δύο ἐπιστολαὶ Ἀλεξανδρου Μαυροκορδάτου πρὸς τοῦ-
τον ἐκδοθεῖσαι ἐν τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδοθέντι ἐπιστολαρίῳ.

Πρὸς τούτοις ἐγκύριος πρὸς τοὺς μητροπολίτας Μολδοβλαχίας καὶ Ούγκρο-
βλαχίας περὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ Ἀνανίου (Σεπτέμβριον 1689) (²).

Ανδρέας Μαρμοράς.

Ο Κρής Βικέντιος Ματζολένσης, ἦ μῆλλον διὰ στόματος αὐτοῦ ὁ
 Ἀνδρέας Μαρμοράς, παραδίδει, δτι ἡ οἰκογένεια τοῦ Κερκυραίου τούτου
 ἐγένετο μία τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ εὐγενεστέρων τῆς Ἑλλάδος (³).
 Πρῶτος γνωστὸς γενάρχης παρίσταται Ἰωάννης ὁ Κομνηνὸς, πάππος
 Γεωργίου τοῦ Μαρμορᾶ, λαζῶν ἐν ἔτει 1115 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος
 Ἐμμανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ τὴν νῆσον Προκόνην ὡς τιμάριον, περιελ-
 θόν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἐγγονοῦ του Γεωργίου, ἔνεκεν ἐξιδιασμένων
 ἐκδουλεύσεων ἀναρρομένων εἰς τὸ ἐν ἔτει 1224 ὑπέρ τούτου ἐκδοθὲν
 χρυσόθουλλον ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Κομνηνοῦ Δεσπότου τοῦ Νορέως (⁴).

(¹) Ταῦτα μηδημούσενται ἐν σημειώσεσι γερογράφου περιέχοντος ἢ τοὺς ἄνωσίγους.

(²) Ἐπίσημα ἔγγραφα περὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ σελ. 80—7.

(³) «Fregiata trovo la famiglia Marmorana fin dai secoli remoti della più
 cospicua ed antica Nobiltà, che vantasse la Grecia». προλογίζεις ὁ Ματζολένσης.

(⁴) Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Ματζολένσου μετὰ λατινικῆς μεταφράσεως, μόνον δὲ τὸ ἐλλη-